

Kifayetsiz Yalnızlık

– NurettinÖnder · 02 Ekim 2012

Tarih ağzındaki salyayı tükürüyor suratıma
Dilimin üzerinden geçen söylem duraksız
Kanımdaki kin damarıma isyan ediyor
Ve aralıksız üşüyor yüreğimdeki şiirler

Dudağımdaki zikir soyunuk
Oysa çemberi d/aralıyor ömrümün
Ağır aksak bir melodram yaşıyorum
Bir uçurum çığığında s/ağır nöbetle titriyorum

Şu kan ç/ekiminde yetim bir cenahım
Soluk benzimden özlemlerin acıkmışlığı izi
Düş yakamda talihsiz çırpınmalar
Soluyor ömrümün yarasından sarındığım
Serçe ruhlu yaşamımın
Düğümlemler milyon defa kabuslarımın toz bulutları
Şu ay serpintisi gecelerde hayallerin esareti

Dudaklarımdaki zikir soyunuk
İlk defa nursuzum
ve
Huzursuzum suya çekilen begonya ölümlerinde
Yağmur ince yağar benzime
Ve inceden inceye sızı bırakır sol köşemde

Mavi solgun

Yürüyorum bayat ömrümün üzerinde
Şiir d/oluyor acı düşlerimin üzerinde heyula
Hüznümün tanığıdır kentimin her kaldırım taşı
Sarsılır
Siner
Vurulur

Bozguna uğrayan yüreğimin her y/anı..

Yenildim,

Kim bilir şimdi hangi yemiş dalının gölgesinde ölüm
Onca mayhoş tada bulaşmadan son sorgusu meleklerin
Tenime sinen sülfür kokusu ve kurşundan öte
Soluğumdaki acı şerbet tadını kim algılar

Yine zamansız bir son baharım
Gazellerim erken dökümünde
Suçum ifrit bir söylenceden ibaret
Ben benden
Ben kendimden
Ben benliğimdeki öteki benden ibaret
Birde..
Kifayetsiz yalnızlığımdan ibaret

Gizli ücralıklarda paralıyorum kendimi
Cam kırığı, ateş soynunu bu
Çaldığım bir parça can acısı
Kâr haneme geçen derin bir yangın izi.

Tarih ağzındaki salyayı tükürüyor suratıma
Dilimin üzerinden geçen söylem duraksız
Kanımdaki kin damarıma isyan ediyor
Gidiyorum her şeyi ardım sıra bırakıp
İssızlığa bir kalem kadar uzak
Ve bir mısra kadar uzaksız..

-----LoDoS

Nurettin Önder